

Уларга ачинишнинг ҳожати йўқ

19:00 / 07 январь 349

Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилади:

التَّوْرَةَ تَقِيمُوا حَتَّى شَيْءٍ عَلَى لَسْتُمْ الْكِتَابِ يَأْهَدَ قُلُ

مِّنْهُمْ كَثِيرًا وَلِيَزِيدَنَّ رَبِّكُمْ مِّنْ إِلَيْكُمْ أَنْزَلَ وَمَا وَالْإِنجِيلَ

الْقَوْمِ عَلَى تَأْسٍ فَلَا وَكُفْرًا طُعِينَا رَبِّكَ مِنْ إِلَيْكَ أَنْزَلَ مَا

«Эй аҳли китоблар! Тавротга, Инжилга ва сизга Роббингиздан нозил қилинган нарсага тўлиқ амал қилмагунингизча ҳеч нарсада эмассиз», - деб айт. Сенга Роббингдан нозил қилинган нарса, албатта, улардан кўпларининг туғён ва куфрини зиёда қилажак. Бас, кофир қавмларга ачинма» (Моида сураси, 68-оят).

Ушбу ояти карималар нозил бўлган пайтда яҳудий ва насоролар: «Биз аҳли китобмиз», «Бизга Аллоҳ Тавротни нозил қилган», «Бизга Аллоҳ Инжилни нозил қилган», «Биз мўминлармиз», «Биз умиз», «Биз бумиз», деб фахрланиб, мақтаниб юрар эдилар. Ушбу оятда уларнинг бу қилмишларига баҳо берилиб, бунақа қуруқ мақтанишнинг ўрнига, бошқа тўғри ишни қилишлари лозим экани айтилмоқда. Аллоҳ таоло Муҳаммад алайҳиссаломга хитоб этиб:

«Эй аҳли китоблар! Тавротга, Инжилга ва сизга Роббингиздан нозил қилинган нарсага тўлиқ амал қилмагунингизча ҳеч нарсада эмассиз», - деб айт», - демоқда.

«Мен мўминман, мен аҳли китобман, мен аҳли Тавротман, мен яҳудий динидаман», - деб оғзи билан айтса-ю, Тавротга амал қилмаса, у одам ҳеч нарсага арзимади. У мўмин ҳам эмас, аҳли китоб ҳам эмас ва яҳудий динидан ҳам эмас.

Яна бири: «Мен мўминман, мен аҳли китобман, мен аҳли Инжилман, мен насоро динидаман», - деб тилида айтса-ю, Инжилга амал қилмаса, у одам ҳам ҳеч нарсага арзимади.

Агар биров «Мен мўминман, мен аҳли китобман, мен Роббимдан нозил қилинган нарсага ишонувчи диндорман», - деса-ю, ўзи ўша Роббидан нозил қилинган нарсага амал қилмаса, ҳеч нарсага арзимади.

Ушбу қоидадан келиб чиқилса, биров: «Мен мусулмонман, мен аҳли Қуръонман, мен Пайғамбар Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламга умматман», деса-ю, ўзи Қуръонга амал қилиб яшамаса, бундай одам ҳеч нарсага арзимади. Ундай кишиларнинг «Мен мўминман, мен

мусулмонман», деб даъво қилишга ҳақлари йўқ.

Аҳли китоблар ушбу ҳақиқатлар ила фош этилгани учун ҳам:

«Сенга Роббингдан нозил қилинган нарса, албатта, улардан кўпларининг туғён ва куфрини зиёда қилажак».

Аввал айтилганидек, уларнинг қалблари ҳиқду ҳасадга тўладир. Қолаверса, Қуръони Каримнинг очиқ-ойдин оятлари уларнинг юз йиллардан буён қилиб келаётган ёлғон даъволарини фош қилмоқда. Бу уларнинг аламларини кўзғайди, аччиқларини чиқаради. Натижада туғён ва куфрлари янада зиёда бўлади. Баттар бўлсинлар!

«Бас, кофир қавмларга ачинма».

Уларнинг ўзлари куфр-зулмат йўлини танладилар. Ҳидоят ва даъватга эътибор бермадилар. Энди ўзларидан кўрсинлар. Бу гаплар айниқса, аҳли китобларга алоҳида тегишлидир. Аллоҳ таоло уларга пайғамбар юбориб, самовий китоб нозил қилиб, тўғри йўлга солиб, улуғ неъмат ато қилган эди. Агар улар Таврот ва Инжилга амал қилганларида, Муҳаммад алайҳиссаломга ва Қуръони Каримга ҳаммадан аввал иймон келтирар эдилар. Чунки у зотга иймон келтириш Тавротда ҳам, Инжилда ҳам амр қилинган ва у кишининг васфлари келган. Аммо улар Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга эргашиш ўрнига, у кишига душманлик қилдилар. Қуръони Каримга иймон келтириш ўрнига, уни эшитганда туғён ва куфрлари зиёда бўлмоқда. Шунинг учун ҳам уларга ачинишнинг ҳожати йўқ.

«Тафсири Ҳилол» китоби асосида тайёрланди